

harmincöt évig élt a művész. A sírjánál koszorúzási ünnepségre került sor, a Praznovszky Mihály főszerkesztette Palócföldben pedig több mint ötven oldalon emlékeztek rá...

Alkotásai – a magángyűjteményeken kívül – főképpen a Magyar Nemzeti Galériában és a salgótarjáni Dornyay Béla Múzeumban található meg. Az utóbbiakból a közelmúltban – a kilencvenedik születésnap tiszteletére – rendeztek kamarakiállítást. A pácini Magóchy-kastélyban még Czinke Ferenc életében galériát nyitottak művei számára.

Egész életműve – ahogyan ő szerette volt mondogatni – egy „*veszőkösárban*” van, s a „*forgácsok is számítanak... A gyalogutak is a deres legelőn.*” Egyik legjobb barátja, „testvére”, Baranyi Ferenc *Bukott angyal* című Czinke-grafikáról írt verse immár másfél évtizede elsősorban a művészre vonatkozik: „*Zuhanva válik emberré az angyal / és legnagyobb győzelmét így aratja, / amikor végre szabad akarattal / a földhözkööttséget elfogadja.*”

FILÓ MARIANN

elbocsátó szép

kérdezd meg tőlem
hogyan tudok így zuhanni
és közben a Nagy Göncöllé
simogatni vissza az anyajegyeidet

te is érzed már ahogy dübörög
messze tőlünk a jégzajlás
amit régen úgy szerettünk
meglátni egymás szembogarában

hány elektronra hasítanak
még minket a tőmondatok?

ilyesmi hát a légszomj hogy
hátha nem képzelsz többé
világokat a kezeim közé amióta
csikkekben oltod el az indulataidat

amióta észrevétlenül csordulsz
búvópatakká amíg én végigájulok
a bolygóidegeden és a szegycsontodba
szűkülök össze

mennyire határol el kettőnket most
egy szívburok?